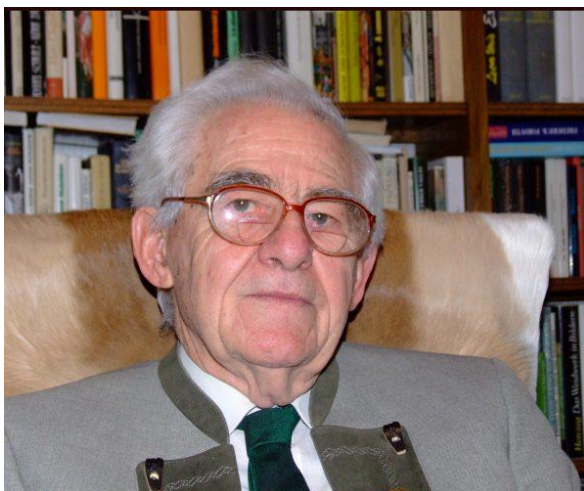

Prof. Dr. Mess Béla

1927-2019

akadémikus,
tanszékvezető anatómia professzor, PTE
majd emeritus professzor
Szentágotthai-díjas kutató
„a legidősebb magyar vadász”
„Béla bácsi”

Ornitológusnak készült, de közbeszólt a II. világháború, így Pécsen maradt és orvos lett. Majd szenvedélyes vadász.

2019. július 26-án, a halála előtti napon is éppen vadászni készült, a másnapi vadászattal kapcsolatos tennivalókat egyeztette fiával, Andrással, aki ugyancsak orvos és vadász. Másnap, hajnalok hajnalán, el is indult, de ez alkalommal nem a tervezett somogyi erdőkbe, hanem az örök vadászmezők felé... 93. évében járt.

Mess Béla 1927. február 23-án született Bonyhádon. A családja történetét feldolgozó könyvében írja, hogy élete első 18 évét, a születéstől az érettségig, Bonyhádon, harmonikus és igen művelt családi környezetben élte. A bonyhádi evangélikus gimnáziumban érettségizett 1945-ben, kitűnő minősítéssel. És ez a kiváló teljesítmény élete végéig jellemezte. **Orvosi diplomáját a Pécsi Erzsébet Egyetemen** (a mai pécsi egyetem jogelődjénél) szerezte **1951-ben, itt avatták orvosdoktorrá** „*Sub Laurea Almae Matris*” kitüntetéssel. **Első és egyetlen munkahelye a Pécsi Orvostudományi Egyetem Anatómia Intézete.** 1958-ban kandidátus, 1970-ben az orvostudományok akadémiai doktora. 1972 óta tanszékvezető professzor. 1994-től professzor emeritus. Anatómus volt, kutató orvos. Oktatott németül, angolul és beszélt még franciául.

Kutatási területe a neuroendokrinológia, s ezen belül a pajzsmirigy központi idegrendszeri szabályozása. **E témakörben 10 könyve jelent meg** (társszerzőkkel) többségében angolul. Munkássága nemzetközileg is ismert és elismert volt. Mint tudós, vendégprofesszor és rangos konferenciák előadója öt kontinens harminc országában fordult meg, kétszáz utazása során.

Két szenvedélye - a tudományos kutatás mellett - a **komolyzene és a vadászat**: „*egy a léleknek, egy a testnek*”. Ahogyan egyik nagyszerű könyvében írja, a tudományos kutatás és a vadászat rabságában telt az élete.

Vadászéleteének kezdetei is Bonyháddhoz, a családi otthonhoz kötődnek. Nagy példaképe, édesapja is vadászott. *Első puskáját, egy 6 mm-es Flóbertet, 15 éves korában kapta, külön főszolgabírói engedéllyel.* Saját vadászfegyvert a „bankigazgató fia” 1953-ban vásárolhatott először, az akkori vadászati felügyelő, Szántódi Péter támogatásával.

Azóta, valóban két szenvedély rabságában élt. Vadásztársasági tagságai és tisztségei Baranya megyéhez kötötték, ismeretségi és baráti köre révén azonban az ország szinte minden megyéjében, minden jelentős vadászterületén megfordult. Egy ifjú vadásztársa, aki jó szívvel kísérgette, segítette az akkor már idős vadászt, egy beszélgetés alkalmából így fakadt ki: *Ne azt mond Béla bácsi, hogy hol vadásztál már, hanem azt hogy hol nem vadásztál még..!*

Prof. dr. Mess Béla **publikációs jegyzékében huszonöt könyv szerepel**, ebből **tíz úgynevezett vadászkönyv**, melyekben élményeit, tapasztalatait és tanácsait adta közre. *Első vadászkönyve (Puskával, tollal, szikével) 1999-ben jelent meg, a TerraPrint kiadásában. És aztán szinte minden évben új kötetrel jelentkezett, immár az Alexandra, illetve a Dénes Natúr Kiadó gondozásában. Íme, legjelentősebb könyvei címjegyzéke! Két szenvedély rabságában (2005), Vadász tanmesék (2006), Emlékszikrák (2009), Egy öreg vadász elmélkedései (2012), Olthatatlan vadászszenvedély (2014), Örökké vadász maradok (2017).*

Béla bácsi – mert címei és rangja ellenére mindenki így szólította, illetve emlegette –, a tudós- és orvostársadalom, a betegek és a vadászok körében is népszerűségnek örvendett. Tisztelet övezte, minden minőségében. A vadászéletét és a vadászati kultúra terén végzett munkáját Nimród Éremmel, a Hubertus Kereszt arany fokozatával, a Vadászkamara Aranyérmével, illetve az *Arany Fácántoll Irodalmi életműdíjjal* ismerték el az illetékes szervezetek, illetve testületek.

Felesége, nagyobbik lánya és fia is orvos, kisebbik lánya gyógyszerész. 7 unokája és 11 dédunokája van.

2001-től 18 éven át volt tagja a Magyar Orvos Írók és Képzőművészek Körének. Egyetlen alkalom kivételével minden konferencián részt vett, a legkülönbözőbb témájú írásaival.

2021-ben a Társaság – posztumusz - **Örökös Tagjává választotta.**

